

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 2 iunie 2012, ora 19³⁰

Ewald Frank

Mulțumim Domnului pentru că putem fi și în seara aceasta în acest loc, ca să ascultăm Cuvântul Lui sfânt și minunat. Chiar dacă vocea mea nu este chiar după cum mi-ar plăcea, totuși Cuvântul lui Dumnezeu rămâne întotdeauna același și va împlini scopul pentru care l-a trimis Dumnezeu.

Simțiți-vă cu toții bine, simțiți-vă ca acasă, fiți bine veniți! Dumnezeu să vă binecuvânteze și pe voi care nu cunoașteți cele trei limbi în care sunt scrise cântările. Aveți răbdare cu noi, căci noi nu cântăm ca să proslăvim niște oameni, ci cântăm spre slava lui Dumnezeu.

Doresc să vă mulțumesc din toată inima tuturor fiindcă ați avut răbdare și sunteți mulțumiți cu cazarea și cu toate celelalte lucruri. Și dacă este vreo o problemă, atunci spuneți-mi-o mie; n-o spuneți altora, ci vă rog spuneți-mi-o mie și noi vom căuta să rezolvăm toate problemele. Dorim ca toți să se simtă bine. În special părinții cu copiii mici, vă rog să-i supravegheați. Azi, când vom lua Cina Domnului, aveți grijă ca să nu fie niciun fel de deranj. Fiți atât de amabili, pentru ca Domnul să ne binecuvânteze bogat. [Salutări și saluturi (...)].

Când am fost în Israel, fratele Gratian din Asdod mi-a făcut un cadou deosebit, un șofar. Cuvântul „șofar” este scris de 11 ori în Biblia ebraică, din Apocalipsa cap. 8 până la cap. 11. Peste tot unde la noi scrie „trâmbiță”, în limba ebraică scrie „șofar”. Cu șofarul era deschisă sărbătoarea trâmbițelor, ziua cea mare a împăcării. În Israel încă se mai folosește acest șofar. Dumnezeu să-l binecuvânteze pe fratele Gratian! Noi am avut o călătorie binecuvântată în Israel. Fratele Gratian a adus în Ierusalim doi frați, cetățeni israelieni și amândoi L-au primit pe Domnul, Cuvântul și harul Domnului și amândoi au fost botezați. [Saluturi (...)]

Saluturi din Italia! Doresc să fac o observație: noi am auzit despre cele două cutremure mari și despre ceea ce s-a întâmplat în nordul Italiei. Închipuiți-vă: o biserică a fost distrusă, atunci preotul acela a luat doi pompieri și a spus: „Veniți cu mine, eu trebuie s-o salvez pe Madona”. Cei doi au rămas la ieșire și el s-a dus să „salveze” [statuia] Madonei. O grindă

de lemn a căzut peste el și l-a omorât pe loc. Se întâmplă unele lucruri la care oamenii ar trebui să se gândească.

[Saluturi (...)] Domnul să binecuvânteze pe toți frații și pe toate surorile noastre din întreaga lume! Dumnezeu să binecuvânteze din bogățiile harului Său pe toți cei care ascultă și văd în direct!

Noi toți am înțeles că acum trăim într-un timp cu totul deosebit. Toți vorbesc despre timpul sfârșitului și noi vedem aceasta la știri. Revista Idea Spektrum prezintă știri foarte bune, fie din sfera politică sau religioasă. A fost scris câte milioane de oameni au fost în diferite locuri de pelerinaj și de câte ori a fost purtată statuia Madonei, de câte ori a fost sărutat crucifixul și tot ce s-a întâmplat acolo. Din partea tuturor denominațiilor libere, pretutindeni sunt adunate mulțimi mari de oameni și mass-media. Toți, vorbesc despre „vinerea mare” și în special despre Paști.

Eu nu doresc să judec pe nimeni, dar toți au trecut pe lângă ceea ce s-a întâmplat pentru noi, niciunul nu l-a vestit pe Isus Hristos, Cel răstignit, ci ei au ținut o sărbătoare. Noi nu suntem adunați aici ca să ținem o sărbătoare, ci suntem adunați ca să-I mulțumim lui Dumnezeu din toată inima pentru răscumpărarea noastră.

Noi am auzit deja: dacă păcatele noastre ar fi roșii ca purpura, să devină albe ca zăpada. Cel mai important proroc în planul de mântuire, prorocul Isaia, a scris-o deja dinainte: „*De vor fi păcatele voastre roșii ca sângele (purpura), se vor face albe ca zăpada...*” (Isaia 1.18). Ceea ce s-a vestit în Vechiul Testament s-a împlinit în Noul Testament și, prin har, putem avea parte de aceasta. Vom mai vorbi imediat despre această temă.

Am fost foarte mișcat de următorul fapt: fărâdelegea publică a oamenilor. Ei au filmat un camion cu niște atești care călătoresc prin toată țara și, pe de o parte, mesajul lor este: „Dumnezeu este mort!” și, pe altă parte, ei spun: „Nu există Dumnezeu!” Doar închipuți-vă ce a spus președintele lor în acea introducere: „Dumnezeu nu este cu noi!” Noi toți înțelegem aceasta. Dacă un ateist spune că „Dumnezeu nu este cu el”, atunci noi o înțelegem. Dar voi știți ce a spus mulțimea care a fost adunată acolo? Ei au răspuns la aceasta bătând din palme și spunând „Aleluia!” Aceasta trebuie să v-o închipuți odată. Acolo cineva spune „Dumnezeu nu există, Dumnezeu este mort, Dumnezeu nu este în mijlocul nostru” și apoi urmează aplauzele și „Aleluia!” Fărâdelegea a ajuns aproape la culme în mijlocul oamenilor fără Dumnezeu. În toate aceste cercuri evlavioase este la putere religia. Toți se sărbătoresc pe ei înșiși și trec pe lângă ceea ce a făcut

Dumnezeu, prin harul Său, pentru mântuirea noastră – aceasta m-a rănit atât de mult!

Dar, pe de altă parte, mi-a provocat și mulțumire pentru că mai există niște oameni pe pământ care pot spune: „Dumnezeu este în mijlocul nostru, El trăiește, Domnul a înviat, El a învins moartea, iadul și ne-a dăruit viața veșnică, prin harul Său”. Dacă în timpul nostru, noi putem să credem într-un mod biblic, acesta este un cadou adevărat din partea lui Dumnezeu.

Astăzi vom citi două sau trei versete biblice din Vechiul Testament și le vom scoate în evidență ca să vedem că tot ceea ce a poruncit Dumnezeu trebuia să fie adus înaintea intrării Cortului întâlnirii. Nimeni nu a avut voie să aducă jertfele în țară, unde și cum i-a plăcut. Cine dorea să aducă jertfe plăcute lui Dumnezeu trebuia ca să vină cu jertfa lui în fața intrării Locului Preasfânt. Dacă nu se întâmpla așa, atunci era idolatrie, nu mai era o slujbă dumnezeiască.

Eu am recitat totul; când am auzit și citit aceste știri, cum toți își sărbătoresc învățăturile proprii, cum ar fi trinitatea și cum filozofează despre cum există Dumnezeu în trei [persoane]. Dumnezeu nu există în trei, ci este un Singur Dumnezeu, dar El, personal, S-a descoperit. Nu ca o persoană suplimentară, ci El, personal, S-a descoperit ca Tatăl nostru în ceruri; S-a descoperit personal în Isus Hristos, Domnul și Mântuitorul nostru; El personal, locuiește în noi prin Duhul Sfânt. Desigur, acestea nu sunt trei persoane, ci un Singur Dumnezeu care își împlinește planul Său de mântuire. Frați și surori, este un har mare că noi L-am recunoscut cu adevărat pe Dumnezeu. Și doar cei care L-au recunoscut pe Dumnezeu au fost recunoscuți de El. El ne-a iubit mai întâi, pentru ca și noi să-L putem iubi pe El.

Reamintesc foarte pe scurt: noi am fost în Israel, aproximativ 102 persoane. A fost predicat și tradus în trei limbi. Totul s-a desfășurat în armonie, de fiecare dată am fost copleșiți, fiindcă cu fiecare ocazie am putut citi versetele biblice corespunzătoare și am putut mulțumi lui Dumnezeu din toată inima noastră. Când am fost la Marea Roșie am citit versetele biblice despre cum a despărțit Dumnezeu marea și apele stăteau în stânga și în dreapta ca niște ziduri. La Marea Moartă, în orașul Ein Gedi, am citit din Ezechiel 47 că această mare, care acum este moartă, va fi plină de pești ca Marea Mediterană și oamenii vor putea pescui cu mreje.

Dacă ne gândim la acest fapt, cum a aranjat Dumnezeu totul dinainte. Dar când se va întâmpla? Când va fi rezidit Templul, când acel râu va izvorî din Templu și va curge până în Marea Moartă. Dumnezeu trebuie să fie

Acela care va lucra într-un mod supranatural, și noi recunoaștem că și cu noi totul este la fel. Totul a început cu Betleem. Doar pentru orientarea voastră: noi citim *Betleem*, dar în limba ebraică este spus: *beyt lehem*, «casa pâinii»; „beyt” înseamnă *casă*, „lehem” înseamnă *pâine*; Casa pâinii – Beyt lehem. Apoi Domnul nostru spune: „*Eu sunt Pâinea vie care s-a pogorât din cer... Părinții voștri au mâncat mană în pustiu și au murit, dar cine mănâncă din această Pâine, pe care Eu o voi da, acela va trăi în veac*” [Ioan 6].

Este așa de minunat cum Dumnezeu a arătat simboluri deja din Vechiul Testament. Chiar și numele au un înțeles. Așa este și cu Ghetsimani. Tradus în limba noastră, *Ghetsimani* înseamnă presă de ulei. Domnul nostru, Unsul, a trecut prin Ghetsimani, El S-a luptat acolo, a fost în agonie și S-a rugat. Noi am trecut pur și simplu pe acolo fără să mai putem să avem o adunare acolo, fiindcă biserica a luat sub controlul ei acea parte din Ghetsimani. Preotul nu ne-a dat voie. Biserica face pretutindeni ce dorește, dar nu vom intra în detalii.

În orice caz, dacă privim în Sfânta Scriptură și vedem cum Dumnezeu a anunțat mai dinainte planul de mântuire și apoi, prin har, El l-a împlinit. Noi putem citi, Golgota: Locul Căpățânii; în Matei 27 puteți citi că a existat o Golgota, Locul Căpățânii. Noi am mulțumit Domnului din toată inima că a existat acea zi mare a împăcării lui Dumnezeu cu omenirea, că sângele noului Legământ a fost vărsat pentru mulți. Există o așa zisă învățătură a împăcării care susține că „într-o zi toți vor fi mântuiți”. Mântuit va fi numai acela care a acceptat și a primit mântuirea în Isus Hristos. Numai acela care a primit viața veșnică poate să trăiască veșnic. De aceea este necesară vestirea adevărată a Evangheliei adevărate. Și înainte de a vesti Evanghelia, trebuie să spunem oamenilor că noi toți am fost pierduți și despărțiți de Dumnezeu, am fost morți și fără nicio nădejde în lumea aceasta. Abia după aceea – o spun în mod special pentru cei care sunt noi în mijlocul nostru și de asemenea cu privire la Cina Domnului pe care noi o vom lua azi – permiteți-mi s-o spun foarte clar: numai cine recunoaște că este pierdut, că este mort, numai acela Îl va ruga pe Dumnezeu ca să fie mântuit, numai acela va chema Numele Domnului.

Și este necesar ca toți cei care sunt noi în mijlocul nostru, ei să nu ia doar parte la Cina Domnului aici, ci așa cum a scris Pavel: „*Fiecare să se cerceteze, dar, pe sine însuși și așa să mănânce...*” [1 Cor. 11.28]. Noi trebuie să spunem că numai cine a acceptat și a primit mântuirea pentru el personal, numai cine a primit, prin credință, din toată inima lui, ceea ce s-a întâmplat pe crucea de la Golgota și a trăit personal împăcarea cu Dumnezeu numai acela ar trebui și poate să ia parte la Cina Domnului. Pentru că prin

aceasta dovedim că noi credem că Domnul și Mântuitorul nostru a murit pentru noi pe crucea Golgotei. Există doar un singur Nume și Unul singur în care este mântuirea lui Dumnezeu și acesta este Isus Hristos, Domnul nostru.

Cu referire la Israel, eu m-am gândit la două versete biblice. M-am gândit Deuteronom 30, unde Domnul a spus deja în acel timp că ei vor fi risipiți printre toate popoarele și la sfârșitul zilelor vor fi aduși înapoi. Apoi Ezechiel 11.17-19, unde Domnul a spus că El va aduce poporul Său Israel în țara lor și le va da o inimă nouă și un duh nou. Vă spun de ce am reamintit aceasta. Noi am fost lângă Zidul Plângerii și toți bărbații au voie să vină lângă acest zid. Avem aici un tefilim¹ în care este conținut „crezul”, mărturia de credință pe care Dumnezeu a dat-o poporului Său Israel, în Deut. 6 de la vers. 4-9: „*Ascultă, Israele! Domnul Dumnezeul nostru este singurul Domn...*”. Voi toți cunoașteți această mărturie de credință.

Noi am văzut cum bărbații aceștia au legat acest tefilim, lung de 3,70 metri, în jurul brațului, degetelor și înapoi și cealaltă parte o pun pe frunte și pe brațul stâng. Domnul a poruncit, desigur, El a spus ca ei s-o pună pe frunte și pe braț și să vorbească despre ea zi și noapte. Dar când am privit, m-am gândit în sinea mea, am fost foarte trist de mi se rupea inima: poți să ai litera, să împlinești litera [Scripturii], dar cine nu vine la „Cort” și nu ascultă vocea lui Dumnezeu, are o formă, o lege, o tradiție, dar descoperirea vine numai de la Dumnezeu.

Mai întâi citesc din Levitic 14. Aici se face referire la ceea ce a poruncit Domnul în acel timp. Nu voi citi toate versetele, dar citesc în special pentru traducători; Levitic 14 începând cu v. 10. Aici sunt date îndrumările despre cum să fie aduse diferitele jertfe și la sfârșitul v. 11 scrie: „...*înaintea Domnului...*, la ușa Cortului întâlnirii”. Jertfele trebuiau aduse acolo, la ușa Cortului întâlnirii. Apoi sunt enumerate jertfele și din nou este scris în v. 23: „*În ziua a opta, să aducă pentru curățarea lui toate aceste lucruri la preot, la ușa Cortului întâlnirii, înaintea Domnului*”. Deci nu undeva, ci la ușa Cortului întâlnirii. Vă spun și de ce: când Domnul nostru a murit pe crucea de pe Golgota, perdeaua s-a rupt de sus până jos. Accesul la chivotul legământului a fost liber. În chivot era Cuvântul descoperit al lui Dumnezeu. Jertfele trebuiau să ne dea acces. La fel s-a întâmplat prin această jertfă a Mielului de pe crucea de la Golgota, prin care ne-a fost dăruit accesul la Dumnezeu, prin Isus Hristos, Domnul nostru.

Și voi puteți citi mai departe, cum totul trebuia dedicat Domnului: urechea dreaptă, degetul mare de la mâna dreaptă și degetul mare de la

¹ două cutiute cubice de piele neagră, la care sunt atașate, după prescripțiile tradiționale evreiești, curele de piele numite *rețios*, care se purtau pe frunte și pe brațul stâng în timpul slujbei de dimineață, în zilele de lucru - n.tr.

picioarul drept și să nu fie stropite doar cu sânge, ci să fie și unse cu untdelemn. Urechea care a fost stropită cu sânge, a fost apoi unsă cu untdelemn. Degetul mare de la mâna dreaptă pe care mai înainte a fost pus sânge trebuia să fie apoi uns cu untdelemn; degetul mare de la picioarul drept pe care fusese aplicat sângele trebuia să fie uns cu untdelemn, pentru ca acest om răscumpărat să fie dedicat lui Dumnezeu. În aceasta a constat dedicarea.

Frați și surori, la fel este și astăzi. Noi avem nevoie de ungera Duhului Sfânt, noi avem nevoie de confirmarea că Dumnezeu ne-a primit și că noi am devenit proprietatea Lui, prin harul Său.

Apoi în Levitic 17 de la v. 3, de asemenea este scris despre ușa Cortului întâlnirii: *„Dacă cineva din casa lui Israel înjunghie în tabără sau afară din tabără un bou, un miel sau o capră și nu-l aduce la ușa Cortului întâlnirii, ca să-l aducă dar Domnului înaintea Cortului Domnului...”*.

Despre aceasta era vorba, ca oamenii aceștia să nu facă ceva după părerile lor proprii, ci să facă totul înaintea lui Dumnezeu, la ușa Cortului întâlnirii.

La fel este situația și în v. 5: *„De aceea copiii lui Israel, în loc să-și înjunghie jertfele pe câmp, trebuie să le aducă la preot, înaintea Domnului, la ușa Cortului întâlnirii și să le aducă Domnului ca jertfe de mulțumire”*. Până atunci toți au putut face ce au vrut.

Fiți cinstiți! Nu a fost aceasta și situația noastră, în toate denomițiile? Și noi am făcut ceea ce a fost învățat și practicat acolo. Abia odată cu chemarea afară se întâmplă că noi ieșim din tot ce nu este în concordanță cu Dumnezeu și cu Cuvântul Său și prin aceasta am fost așezați în voia lui Dumnezeu.

Ascultați ce este scris în vers. 6 și 7! Vers. 6: *„Preotul să le stropască sângele pe altarul Domnului, la ușa Cortului întâlnirii..”*. Despre aceasta era vorba, ca noi să primim acces. După aceea urmează și vers. 7. Toți aceia care au continuat cu propriile lor lucruri, se închinau la idoli, nu lui Dumnezeu. Să citim în v. 7: *„Să nu-și mai aducă jertfele lor la idoli cu care curvesc”*. Aceasta a fost o închinare la idoli: pe de o parte era adusă o jertfă, dar, pe de altă parte, era o idolatrie, fiindcă nu a fost adusă conform Cuvântului și voii lui Dumnezeu. Apoi este scris: *„Aceasta va fi o lege veșnică pentru ei și pentru urmașii lor”*.

Citim și v. 9: *„și n-o aduce la ușa Cortului întâlnirii, ca s-o aducă jertfă Domnului, omul acela să fie nimicit din poporul lui”*.

Pe de o parte, era o jertfă, dar, pe de altă parte, dacă a fost făcută după părerea lor proprie, când și unde a dorit fiecare, atunci era greșit. Frați și

surori, am înțeles noi toți că Dumnezeu a avut o rânduială pentru Israel și El are o rânduială și pentru Biserica nou testamentară? Nu poate să facă fiecare ce vrea, cum vrea și unde vrea, și totuși să se justifice referindu-se la Dumnezeu și la Cuvântul Său. Nu! Ci rânduiala divină trebuie să fie așezată în Biserica Domnului.

Eu a trebuit să citesc aceste versete biblice, ca să știm înaintea lui Dumnezeu ce trebuie să fie spus Bisericii în acest timp. Să ieșim afară din toate tradițiile, din toate confesiunile, din toate religiile. Înapoi la Dumnezeu, înapoi la modelul biblic!

Eu am amintit mai înainte: despre toate subiectele a fost scris deja, despre botez și despre toate temele acestea. Dar întrebarea este: cine vine la ușa Cortului întâlnirii, cui îi este descoperit Matei 28.19 prin Duhul, cine merge de la Matei 28.19 la Fapte 2.38, cine merge la Fapte 8.16, cine merge la Fapte 10.48? Numai acela care stă înaintea Cortului și a primit jertfa pentru el și a putut intra și știe că perdeaua a fost ruptă și pentru el. Noi nu am primit doar litera, ci am primit descoperirea lucrurilor pe care le-a spus Domnul nostru.

Eu o spun: aceasta a fost dorința mea în zilele acestea, ca să vă spun vouă și tuturor din toată lumea că acesta este timpul lui Dumnezeu. Noi – tot ce aparține Lui, tot ce a răscumpărat El – trebuie să venim înaintea Locului Preasfânt și Domnul să ne poată vorbi prin Cuvântul Lui descoperit și să ni se poată descoperi.

Acum o întrebare: dacă noi am merge la acești mari vorbitori și le-am pune întrebarea: „Oare ați auzit și ați aflat despre ceea ce a făcut Dumnezeu în timpul nostru?”, atunci ați putea să vă închipuiți ce răspuns ați primi. Toți sunt pierduți în tradițiile lor și toți sunt convinși că ceea ce fac ei este corect și fiecare dintre ei este convins că toți ceilalți sunt pe dos și doar ei sunt corecți. Dacă dorim s-o amintim, chiar și în țara noastră, unde a avut loc străpungerea prin Reformă, multe lucruri sunt în dezvoltare pentru ca în anul 2017 totul să fie unit din nou și Reforma să fie anulată.

Frați și surori, înainte de a se întâmpla aceasta, trebuie să aibă loc chemarea afară. Pentru că atunci va fi pus semnul fiarei, și cine are pecetea lui Dumnezeu este în siguranță pentru totdeauna și cine nu va avea pecetea lui Dumnezeu va trebui să primească semnul fiarei. Va fi doar una din două, nu este cale de mijloc. Unii care vor fi pecetluiți, au parte de deschiderea pecetilor, pe care Dumnezeu a făcut-o în timpul nostru.

Noi trebuie s-o amintim din nou: nu un om a planificat sau a făcut ceva, ci Domnul Dumnezeu, în timpul nostru, a pus Cuvântul Lui pe sfeșnic ca să

ne elibereze de toate tradițiile. Vă rog frumos, acceptați-o, primiți-o toți de pe tot pământul și luați-o în serios! Timpul în care noi am făcut ce am vrut a trecut. Acum trebuie să se împlinească voia lui Dumnezeu, pentru că numai în voia lui Dumnezeu putem fi sfințiți prin harul Său; așa este scris în Evrei cap. 10.

Haideți să cuprindem despre ce a fost vorba astăzi, înainte de a trece la Cina Domnului. Domnul a dat ultima chemare, ne-a îndreptat atenția asupra a ceea ce a promis și a făcut. Cine sunt aceia care ascultă ceea ce spune Bisericii Duhul? Desigur, nu toți carismaticii care își sărbătoresc dansurile lor și unde totul este într-o mișcare. Nu! Ci aceia care stau sub sânge și care au primit ungerea Duhului, pentru că numai Duhul Sfânt călăuzește în tot adevărul. Și numai turma răscumpărată prin sângele Mielului se lasă călăuzită prin Duhul în tot adevărul. Toți ceilalți vor continua așa cum au făcut-o și până acum.

Frați și surori, acesta este marele har pe care ni l-a dăruit Domnul în acest timp. Cartea pecetluită a fost deschisă și pentru noi este o binecuvântare mare ceea ce alții ocolesc și desconsideră. Închipuiți-vă ce ar fi fost dacă Dumnezeu nu ar fi făcut nimic supranatural în timpul nostru. Închipuiți-vă ce ar fi fost dacă Domnul nu S-ar fi dovedit ca fiind același în timpul nostru, dacă noi am fi vestit doar ceea ce a făcut Dumnezeu acum 4.000 sau 2.000 de ani, dacă nu am sta în acest loc și am spune conform adevărului: și eu am fost un martor ocular că Isus Hristos este același ieri, azi și în veci. El S-a coborât, ca Acela înviat, în stâlpul de nor și stâlpul de foc. El a chemat afară și a condus pe poporul Său, la fel cum a făcut și în trecut în Egipt.

Noi știm ce s-a întâmplat și cum a fost scris. Dumnezeu a dat făgăduința lui Avraam: „*După patru sute de ani Eu voi scoate sămânța ta*”. Și când s-a împlinit timpul, Dumnezeu Și-a adus aminte de făgăduința Lui și i S-a arătat lui Moise în rugul de foc și i-a dat două semne ca și confirmare. Puteți citi din Exod 4 până la cap. 12, în ce mod minunat a dăruit Domnul har. Și care a fost mesajul? „*Lasă pe poporul Meu să plece. Lasă pe întâiul Meu născut să plece, ca să-Mi slujească*”. Mai înainte era „poporul Meu”, „fiul Meu” și începând cu cap. 12, „Biserica Mea – Ecclesia”. Mielul a fost jertfit, primul miel pascal a fost jertfit, sângele a fost aplicat pe tocul ușii, legământul cu Dumnezeu a fost făcut și Domnul a zis: „Eu voi vedea sângele și voi trece pe lângă voi”. Aceasta s-a și întâmplat: toți cei care au fost sub sânge, în casele respective, au fost ocrotiți și au trăit tot ce a făcut Domnul.

La fel este situația și astăzi: toți aceia care au primit sângele Legământului nou, cum este scris în Ieremia 31: „După acele zile voi încheia

un legământ nou cu voi”, iar Domnul nostru a spus-o foarte clar în Evanghelia după Matei: *„căci acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou, care se varsă pentru mulți, spre iertarea păcatelor”* (Matei 26.28). Dumnezeu ne-a împăcat cu El însuși.

Cum am subliniat deja mai înainte, doresc s-o mai fac o dată, poate și mai mult: tot ce se face în toate denomi-națiunile după părerile proprii, este în urma noastră. Domnul își zidește Biserica Lui și aceasta este Biserica celor întâi născuți. El a devenit Întâiul născut dintre mai mulți frați, pentru noi. Chiar dacă El a fost Domnul, EU SUNT, Cel care a venit la Moise, la Avraam și a vorbit tuturor prorocilor, El a venit și la noi și Și-a luat un trup de carne, astfel ca noi care am păcătuit în trup de carne să putem fi răscumpărați; și am fost răscumpărați. La înviere, noi vom avea trupul Lui de înviere și vom fi ca El, fiindcă El a devenit ca noi. Aceasta este răscumpărarea, aceasta este dragostea lui Dumnezeu, care s-a descoperit prin harul Său.

În această zi minunată, aș fi dorit să citesc încă o dată aceste versete și, de asemenea, ceea ce este scris în Ioan 19.30: *„S-a isprăvit!”*; apoi este scris *„Aceste lucruri s-au întâmplat ca să se împlinească Scriptura”* (vers. 36). Totul a fost împlinirea Scripturii, chiar și trădarea pentru treizeci de arginți, totul a fost împlinirea Scripturii, chiar și învierea Domnului nostru a fost scrisă în Psalmul 16.10: *„Căci nu vei lăsa sufletul meu în Locuința morților, nu vei îngădui ca preaiubitul Tău să vadă putrezirea”*.

Totul s-a întâmplat pentru noi. Și în această zi în care noi, într-un mod deosebit, sărbătorim Cina Domnului, dar nu ca pe o sărbătoare cum o fac cei din lume. Nu! Ci așa cum a spus-o Domnul nostru: *„Am avut o dorință în inima mea ca să iau această Cină împreună cu voi”*, cu aceia pentru care Și-a vărsat sângele, cu aceia pe care El i-a ales înaintea întemeierii lumii, ca să fie proprietatea Lui. El a dorit din toată inima Lui să ia Cina cu ei, dar de asemenea și cu noi în seara aceasta.

Adresez un cuvânt tuturor acelora care poate mai au îndoieli dacă Dumnezeu i-a primit sau nu. Este scris în Ioan 1.12 : *„Dar tuturor celor ce L-au primit le-a dat dreptul („putere” – lb. germ.) să se facă copii ai lui Dumnezeu, adică celor ce cred în Numele Lui ”*, în acest Nume Isus, în ebraică *Iah-shua* care înseamnă *Iahveh-Salvatorul*. Ar fi fost frumos dacă ar fi fost redat cum este în limba ebraică și cum a fost scris deja dinainte în Vechiul Testament. Dar chiar și toți cei care vorbesc limba ebraică, înțeleg numai dacă Dumnezeu le descoperă Cuvântul, numai dacă vin la ușa Cortului descoperirii, numai dacă ei își predau tot trupul lor lui Dumnezeu, sub sângele Legământului. Altfel ei doar citesc și-și continuă practicile lor ca

și până acum, își leagă tefilimul ș.a.m.d. Acest crez este în fiecare hotel, pe fiecare ușă, pretutindeni, fie ei atești sau ce-or mai fi, toți au această „mezuzah”² în casele lor, la ușile lor.

Doresc să punctez din nou aceasta: fără descoperire nu se întâmplă absolut nimic. Și descoperirea înseamnă că trebuie să aplicăm acest sânge vărsat pentru noi, apoi să primim ungera și să venim la ușa Cortului întâlnirii, pentru ca Domnul să poată vorbi cu noi. Eu sunt convins că Dumnezeu a vorbit cu noi într-un mod minunat și ne-a dus în Sfânta Sfintelor. Vă rog frumos, credeți-o din toată inima voastră. Fără descoperire noi toți rătăcim. Numai dacă Domnul ni Se descoperă cu adevărat noi nu mai rătăcim. Aceasta este ceea ce i-a spus și lui Petru: „*nu carnea și sângele ți-a descoperit lucrul acesta*” (Matei 16.17). La fel și nouă, nu trup și sânge ne-a dat descoperirea lucrurilor care sunt ascunse pentru alții. De ce? Urechea noastră a fost dedicată lui Dumnezeu, mâna noastră a fost dedicată lui Dumnezeu. Noi nu doar am auzit ceea ce spune Bisericilor Duhul, ci suntem gata să facem ceea ce ne-a poruncit Domnul în Cuvântul Său, și suntem gata să umblăm pe căile Sale și să împlinim voia Lui, prin harul Său.

În această legătură citesc din Evrei 10 începând cu v. 19: „*Astfel, dar, fraților, fiindcă prin sângele lui Isus avem o intrare slobodă în Locul Preasfânt*”. Prin sângele lui Isus, prin sângele Legământului nou... Nu doar până la intrarea Cortului, ci în Locul Preasfânt, în prezența directă a lui Dumnezeu, pentru ca Domnul să poată vorbi în mod direct cu noi.

Vers. 20: „*pe calea cea nouă și vie pe care ne-a deschis-o El, prin perdeaua dinăuntru, adică trupul Său*”. El ne-a pregătit calea, El Și-a vărsat sângele Său, El a rupt perdeaua, a intrat și noi putem intra împreună cu El.

Voi puteți citi mai departe, până la v. 23, în ce mod minunat a fost împlinit planul lui Dumnezeu, chiar și cu privire la Mântuitorul nostru în toate sarcinile Sale: fie ca Mielul lui Dumnezeu, ca Fiul lui Dumnezeu, ca Mare Preot, ca Mijlocitor, ca Avocat, ca Împărat, El ne-a fost prezentat în toate însușirile Lui. Și apoi este scris în Rom. 9.5: „*[Hristos] - este mai presus de toate lucrurile, Dumnezeu binecuvântat în veci*”. Lăudat și slăvit să fie Dumnezeul nostru în vecii vecilor! Amin! Chiar dacă Se descoperă în diferite moduri, El rămâne veșnicul Dumnezeu de-a lungul veșniciei.

2 Mezuzah este unul dintre cele mai recunoscute simboluri ale unei case evreiești. Mezuzah este o cutiuță care poate fi făcută din orice material, care conține un pergament pe care sunt scrise pe față cuvintele din Deuteronom 6:4-9 și 11:13-21, iar pe spate cuvântul Shaddai (Atotputernicul). Cuvântul mezuzah înseamnă „tocul ușii” și vine direct din propoziția din Deuteronom 6:9, 11:20. - n.tr.

Apoi Evrei 10.23: „Să ținem fără șovăire la mărturisirea nădejzii noastre, căci credincios este Cel ce a făcut făgăduința”. Lăudat și slăvit să fie Domnul!

Aș putea să citesc verset după verset, dar așa cum am anunțat deja noi vom avea Cina Domnului. A fost pe inima mea ca, în special tinerii, mai înainte de aceasta, să-și dedice vieților lor Domnului, să nu permită ca Domnul să treacă pe lângă ei și, de asemenea, Cina să nu treacă pe lângă ei, ci ei să-L primească pe Domnul. Dar același lucru este valabil și pentru noi toți: oricine nu L-a acceptat și primit încă pe Domnul, să o facă acum și să spună în inima lui: „Iubite Domn, Tu ești Mântuitorul meu, Tu ai murit pentru mine, Ți-ai vărsat sângele Tău pentru mine, Tu m-ai împăcat cu Dumnezeu, Tu mi-ai iertat totul. Chiar dacă păcatele mele sunt roșii ca purpura, au devenit albe ca zăpada”. Sângele Mielului ne curăță de toate păcatele.

Mai rămâne un singur lucru și anume, necredința. Și aici noi să fim atenți, fiindcă nu este suficientă doar spălarea în sânge, ci trebuie să fim curățați prin apa Cuvântului, prin baia de apă în Cuvânt. Iertarea este în sânge, dar după aceea vine corectarea prin Cuvântul lui Dumnezeu, apoi intrăm în această baie a Cuvântului lui Dumnezeu și prin aceasta primim sfințirea, în prezența lui Dumnezeu.

Eu astăzi, înainte ca să pregătim masa și înainte să luăm Cina Domnului, doresc să mă rog încă o dată pentru toți cei care doresc să-și dedice total viețile lor Domnului, fără niciun „dar...”. Și să nu mai privească înapoi, pentru că cine privește înapoi, aceluia i se va întâmpla ca soției lui Lot. Domnul nostru spune: „Cine pune mâna pe plug, acela să nu se mai uite înapoi”. Fiecare știe că dacă te uiți înapoi când plugul ară, el va ieși din brazdă.

Haideți să ne decidem corect în prezența lui Dumnezeu. Pentru mine, zilele trecute, fie în Israel sau în știrile pe care le-am auzit și citit, au fost un imbold ca încă o dată să prezint și să vestesc planul lui Dumnezeu cu omenirea și să spun întregii lumi că în niciun alt Nume nu există mântuire, că n-a fost dat un alt Nume în care ei să fie mântuiți, decât Numele Domnului Isus Hristos.

Acum încă un cuvânt adresat celor care se referă la Mesaj și mesager. Frați și surori, niciun drum nu trece pe lângă Domnul nostru Isus și pe lângă Golgota. Calea fiecăruia începe la Golgota. Câți își închipuie: „Pentru că eu cred mesajul...”. Dar ei cred un mesaj propriu, cred răstălmăcirile lor proprii.

Vă rog, iertați-mă dacă o spun într-un mod critic: presa a scris despre pelerinajele ce au loc la mormântul fratelui Branham, în Jeffersonville. Totul este scris. De fiecare Paști sute de oameni merg la mormântul fratelui Branham și așteaptă ca el să învie. Noi, ca credincioși, nu așteptăm învierea unui om, ci așteptăm revenirea lui Isus Hristos și învierea celor care au plecat înaintea noastră. De aceea Sfânta Scriptură spune: „cei care au fost gata, au intrat la ospățul de nuntă”.

Vă rog frumos, luați în serios ziua de azi, toți cei prezenți și toți care ascultați în toată lumea. Totul își are locul lui. Iubitul nostru Domn, Cel răstignit, înviat și înălțat în cer, El va reveni, El este nădejdea noastră, pentru noi El a devenit totul în toate.

Noi toți am primit marea prioritate, nu doar să venim la ușa Cortului și să rămânem acolo, ci am văzut că perdeaua este despiciată de sus până jos, chivotul legământului este deschis, tot planul de mântuire al Dumnezeului nostru a fost descoperit. Nouă nu ne este rușine să spunem că Dumnezeu a avut un Moise, un Ilie, un Ioan Botezătorul, un Petru, un Ioan și un Pavel, că a avut un Martin Luther, un Zwingli, un John Wesley, El a avut acești bărbați ai lui Dumnezeu. Suntem mulțumitori pentru acest fapt! În special suntem mulțumitori pentru că Domnul Și-a împlinit făgăduința Lui și, în această epocă profetică, ne-a trimis un proroc ca Ilie ca inima copiilor lui Dumnezeu să fie întoarsă înapoi. Am putea citi din Luca 1 ce este scris despre Ioan. Lui, Dumnezeului Atotputernic, Îi aducem cinstea acum și în vecii vecilor! Amin!

Haideți să ne ridicăm, și înainte de a citi cuvintele din Corinteni, poate surorile noastre au o cântare de invitație, pentru ca noi toți să venim la Domnul. Apoi vom crede împreună și ne vom ruga împreună. Înainte de a ne ruga, să vină și corul să mai cânte încă o dată; veți găsi o cântare potrivită. Pentru mine este o zi deosebită, o zi pe care Domnul a făcut-o, în care El ne-a arătat foarte clar ce s-a întâmplat prin sângele Mielului, ce s-a întâmplat prin Duhul Lui, ce este necesar, ce s-a întâmplat deja prin harul Domnului. [Surorile cântă o cântare (...)].

Amin! Cine dorește ca să aibă parte de Ospățul de nuntă, în slavă, acela poate să înceapă de aici, de pe pământ. Astăzi, Domnul a dorit într-un mod deosebit să sărbătorească această Cină cu noi. Ne aplecăm capetele noastre, ne închidem ochii și îi rog pe toți cei care doresc acum să-și dedice viețile lor Domnului și apoi, să aibă parte de Cină într-un mod vrednic, să ridice mâinile lor. Domnul vede mâinile voastre! Domnul vede mâinile voastre!

Iubite Domn, Tu Dumnezeul veșnic credincios, Tu încă vorbești, Tu încă chemi, Tu încă ierți. Iubite Domn, noi ne dedicăm Ție, ne rugăm pentru

toți cei care și-au ridicat mâinile lor. O, Doamne, fie-Ți milă de ei, dăruiește-le siguranța mântuirii, căci în sângele Tău este iertare și împăcare deplină. Iubite Domn, toți să o primească, fiecare, pentru ei înșiși: „Chiar dacă ar fi păcatul roșu ca purpura, să devină alb ca zăpada”. S-a făcut deja, prin sângele Mielului! Aleluia! Aleluia! S-a isprăvit! N-a mai rămas nimic. Domnul a dat Miresei Sale haine albe ca zăpada – fără pete și fără zbârcituri, spălată în sângele Mielului, sfințită în Cuvântul adevărului, pecetluită cu Duhul Sfânt. Iubite Domn, primește-ne pe toți astăzi și dăruiește tuturor celor care vor o siguranță în credință, că Tu i-ai primit pe toți, pe fiecare în parte. Ție îți aducem adorația, în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia! Și tot poporul să spună „Aleluia!” Amin!